

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER SI LUMINA.

JUSTITIE SI LIBERTATE

DIRECTOR: PETRE BORS

PROPRIETAR: S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

No. 5, CALEA RAHOVEI, No. 5

Un număr vechi 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Inaugurarea Palatului de Justiție

Discursul M. S. Regelui

Discursul D-lui Eugeniū Stătescu, *Ministru de justiție*

Discursul D-lui C. E. Schina, *Primul-Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție.*

Discursul D-lui D. Gianni, *Decanul baroului avocaților, județului Ilfov.*

Jurisprudența Română:

Inalta Curte de Casație, Secția I: *Dr. Petre C. Petrovici cu Safta C. Popoviți.*

Informații.—*Albumul Justiției.*

INAUGURAREA PALATULUI

DE
J U S T I Ţ I A

Duminică, 15 Octombrie curent, a avut loc, cu mare solemnitate, inaugurarea mărețului templu al Jusiiției, ridicat falnic pe ma'urile Dâmboviței. Această serbare a avut loc în frumoasa și marea sală a pașilor perduți, decorată pentru această ocaziune, cu mult gust, cu plante și covoare.

În mijlocul săleii se făcuse o estradă, pe care se afla Inalt P. S. S. Mitropolitul Primat, înconjurat de clerul Mitropoliei. Ceremonia era anunțată pentru ora 11 a. m. Înainte de această oră, autoritățile își luaseră locurile destinate.

Tronul regal era înălțat pe terasa scării din stânga intrării palatului.

Tribuna din stânga tronului a fost ocupată

de d-nii Magistrații ai diferitelor instanțe judecătorești, iar tribuna din dreapta tronului a fost ocupată de d-nii avocați.

Nimic mai frumos de cât aspectul săleii: De o parte robele magistraților, de alta fracurile avocaților și a celor-l'alte persoane de distincțiune invitate la serbare, amestecate pe ici coala de uniformele strălucite a câtor-va generali și alți ofițeri superiori, toate acestea făceau ca aspectul săleii să fie încântător.

Ceea ce însă a impresionat mai mult pe asistenți, a fost descinderea Curții de Casație. Cu puțin înainte de sosirea Majestăților Lor, magistrații Curții de Casație în corpore, investimantați în robele roșii, având în frunte pe Primul-Președinte și pe Procurorul general, și însoțiți de greșierii, au descins scara monumentală din dreapta, spre a ocupa locurile ce li se destinase. Spectacol măreț și impunător. Capetele asistenților se aplecau cu respect și iubire la trecerea supremei magistraturii, paznica credincioasă a legilor constituționale în timpuri de grea cumpănă.

La orele 11 sosiră Majestățile Lor Regele și Regina, Altețele Lor Regale Prințul Ferdinand și Principesa Maria ai României, fiind primiți la intrarea palatului de P. S. S. Mitropolitul, de d-nii Miniștrii, de d-l preșepinte al Camereii, de d-l Prim-președinte al Curții de Casației, etc.

Imediat a început serviciul divin, oficiându-se o sfeștaniă pentru sfinșirea acestui locașii al dreptății.

După aceasta d-l ministru al Justiției *Eugeniu Stătescu* d-l *C. E. Schina* primu-președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție, și d-l *Dimitrie Gianni*, decanul baroului bucureștean, au ținut discursurile anunțate, la cari Maiestatea Sa Regele a bine-voit a răspunde printr'un frumos discurs ce a mișcat adânc pe toți asistenții. Terminând, Maiestatea sa, a încredințat palatul magistraturei și baroului.

Toate aceste discursuri le publicăm în numărul de față al ziarului nostru.

Terminându-se seria discursurilor, s'a semnat documentul comemorativ al inaugurării palatului, ținându-se la locul destinat, ultima lovitură de ciocan fiind dată de Maiestatea sa Regele.

În urmă s'a servit Șampania și sandvișuri asistenților, ridicându-se mai multe toasturi.

Dupe aceasta Maiestatea Lor și Altele Regale, au vizitat palatul, însoțiți de d-nii miniștrii și conduși de arhitectul palatului d-l Mincu.

Primirea Maiestaților Lor la Curtea de Casație a fost măreață.

D-nii președinții de secțiuni, toți d-nii consilierii, sub președinția d-lui prim-președinte împreună cu grefierul A. Nenoveanu, în prezența d-lui procuror general G. Filitti asistat de d-l procuror de secțiune Ciru Oeconomu, ocupaseră în splendida sală de ședință a Secțiunilor Unite, locurile lor.

În fața acestui înpunător spectacol Maiestatea Lor au rămas adânc impresionate. Dupe ce Maiestatea Lor s'au întreținut cu d-nii magistrați, cu grefierul, au pășit în vizitarea și celorlalte părți ale palatului.

După terminarea sitei, Maiestatea Lor și Altele Regale, s'au retras, cu ceremonialul obicinuit.

Afară de autoritățile judecătorești din București și a baroului bucureștean, au luat parte la serbare, membrii Inaltei Curți de Compturi ai Academiei Române, și o mulțime de magistrați și avocați din provincie precum și reprezentanții presei.

Această frumoasă serbare va rămâne neștersă în memoria tuturilor.

Noul locaș al dreptății, prin frumusețea sa, arată în de ajuns că neamul românesc este hotărât să urmeze cu pași mari pe calea propășirii și al culturii pe care l'a îndrumat marii bărbați ce și-au sacrificat total pentru binele obștească.

Nuol palat este un templu, unde suntem singuri că va presida o singură zeitate: *Dreptatea*.

DICURSUL M. S. REGELUI

Pus-am acum cinci ani, aproape de o dată, temelie a două însemnate lucrări; mai tot în același timp Ne a fost dat să le punem piatra cea din urmă: una de un interes european, (podul peste Dunăre), care a desvelit, în ochii lumii, marea noastră avânt economic; cea de a doua, acest frumos Palat, dovadă a dorinței noastre de a da justiției un locaș demn de înalta ei menire.

Cu o deosebită mulțumire ved, dar, astăzi, înălțându-se majestos, în Capitala Țării, acest templu al Dreptății, în care suntem adunați spre a serba deschiderea sa. El ne înfățișează icoana prezentului, cu atât mai îmbucurătoare că e proaspăt în amintirea noastră trecutul cu alcătuirea lui judecătorească neîndestulătoare și cu modestele locașuri unde se da dreptate.

De mult încă datoram justiției un adăpost statornic și vrednic de însemnătatea ei pre-cumpănitore în viața națiunilor. Îl va avea de acum, și acest falnic monument va deștepta în mințile fiecărui respectul ce se cuvine uneia din cele mai înalte întocmiri omenești.

Înțelegem cu toții câtă înălțare și vrednicie vor câștiga justiția și magistratura când vor fi incongiurate de fala exterioară trebuincioasă. La începutul erei creștinești, mărețele basilice consacrate justiției de către romani au fost preschimbate în biserici de către creștini. Palatul justiției, închinat aplicațiunii principiilor de drept, ca și o catedrală, trebuie să însușească și simțiri potrivite cu marea instituțiune ce el adăpostește.

Libertatea nu are ființă de cât prin legi, și legea rămâne cuvânt fără lemeii dacă justiția, tot-d'a-una nepărtinitoare, nu impune tuturilor același respect, același sentiment de răspundere. Dreapta aplicare a legilor este, dar, scutul cel mai puternic al libertății, iar magistratul ține acest scut în mâinile sale.

Sunt încredințat că această misiune socială a judecătorilor va fi pururea nestrămutata cugetare de care densii se vor călăuzi. Dovezile ce au dat până acum de luminile și nepărtinirea lor îndreptățesc încrederea Mea și a Țării în viitor.

Vă aduc mulțumirile Mele pentru sentimentele de devotament ce cu atâta căldură Mi arătați și de astăzi. Fiți și Dumneavoastră bine încredințați că Mi voi da fără preget, ca în trecut, toate silințele spre a ridica tot mai mult vaza puterii judecătorești, ocrotind activitatea ei prin garanții tot mai mari.

Mândru de tot ce poate înălța propășirea și mărirea scumpei noastre Români, încredințez acest Palat, ale cărui uși se deschid astăzi, magistraturei și baroului, cu deplina convingere că ei, de o potrivă și de a pururea, vor fi pătrunși de înalta și însemnata lor chemare.

Discursul D-lui Eugeniu Statescu¹⁾

Ministru de justiție

Sire,

Ziua aceasta este o zi de sărbătoare pentru justiția țerei, pentru magistratura și baroul din Capitala Regală. Ea va însemna, Sire, o dată memorabilă în analele noastre judecătorești și va împodobi cu o nouă pagină frumoasă Cartea de aur în care stau scrise faptele mari ale acestei bine-făcătoare Domnii!

Inaugurarea palatului de justiție și instalarea definitivă a corpurilor judecătorești în acest măreț locaș încoronează astăzi, în mod strălucit, un șir neîntrerupt de silințe, ce, sub impulsunea înaltă a Maj. Voastre, guverne și Corpuri legiuitoare, fără distincțiune de partid, și-au dat pentru a pune justiția la noi pe baze solide pe cari ea se află așezată în alte State civilizate, și a o înzestra cu întocmirile necesare pentru ca să poată împlini cu demnitate înalta ei misiune.

Fie-care mare epocă a istoriei și are caracterul ei propriu, și este o aplicare firească a omenirii ca să ridice palate și temple instituțiilor în cari se întrupează principiile cele mari ale epocii lor. În edificiile și monumentele publice se oglindesc sentimentele predominantă, preocupările și trebuințele de căpetenie ale generațiilor sub cari s-au ridicat.

Când, după pustiirea țărilor de năvălirile neîntrerupte ale barbarilor, dupe acea noapte îndelungă care învăluie mai multe veacuri în întuneric istoria durosă a mult încercatei noastre patrii; când, zic, Statul român putu să se reconstitue sub sceptrul Domnilor săi, veniți sau reîntorși din adăpostul munților, cele d'ântei monumente și clădiri, ce vedem ridicându-se din toate părțile, sunt monastirile și locașurile sfinte, cari vorbesc și astăzi urmașilor de pietatea acelor timpuri, și cari trebuiau să serve pe atunci de azil și mângâiere celor în suferință, de refugiu și de pavăză de apărare țerei în vremuri de primejdie și de nesiguranță.

Idea predominantă care caracterisă epoca noastră, principiul covârșitor care plutesce d'asupra celor alte gândiri, este principiul de dreptate, tendința din ce în ce mai vădită a claselor muncitoare la o mai egală împărțire a drepturilor și simțimentul de solidaritate ce ne înlănțuște pe unii de alții în totul social.

Ingrădirea activității și libertății fie-căruia în hotare precise, consemnate în lege, ocrotirea intereselor legitime ale celor mai slabi contra celor tari în lupta pentru existență și asigurarea constantă a dreptății în raporturile dintre particulari este o trebuință adânc simțită a acestor timpuri și a societăților moderne. Numai o justiție dreaptă, demnă și respectată poate răs-

punde la această trebuință, concilia interesele divergente ale cetățenilor și face mai compatibile între densesle noțiunea de ordine socială cu eforturile din ce în ce mai intense a claselor de jos către un traiu mai bun.

Dacă s'a putut zice cu drept cuvânt că justiția este fundamentul Domniilor, tot cu același temeiu putem adăoga astăzi că justiția este singura temelie permanentă a armoniei sociale în corpul unei națiuni.

Proclamând justiția, o a treia putere în Stat, Constituțiunea noastră n'a făcut de cât să consfințească spiritul acestui veac, și una din gândirile constante ale Majestății Voastre a fost să faceți ca acest principiu constituțional să devină o realitate.

Aplicându-Vă neconținut a asigura justiției neatâr-narea de care era lipsită, a o așeza pe baze mai temeinice, a îmbunătăți condițiunile de traiu ale magistratilor și a și încongiura de tot prestigiul de care au nevoie pentru îndeplinirea înaltei lor misiuni, Majestatea Voastră ați arătat cât Vă interesați la bunul mers al justiției, la garantarea drepturilor fie-căruia și la întemeierea armoniei și ordinii sociale pe dreptate și pe legalitate.

Palatul ce Majestatea Voastră inaugurează astăzi este o dovadă viue de această înaltă sollicitudine, și onoarea mare ce ați făcut magistraturei și baroului bucurestian de a veni să presidați în persoană această solemnitate dovedește, o dată mai mult, toată însemnătatea ce atribuiți justiției, legalității și așezămintelor judecătorești.

Sire,

Icoană credincioasă a nesiguranței și a frământărilor prin care a trecut țera, justiția n'a avut până astăzi un local unic și stătornic.

În timpurile mai depărtate și întunecoase ale istoriei, când ideea de dreptate se confunda cu aceea de a tot puternicie a Domnilor, și dreptul de a judeca era un atribut exclusiv al lor, atunci nu putea fi vorba de o justiție organizată în sensul ce atribuim astăzi acestui cuvânt, și, prin urmare, nici de verii un edificiu propriu afectat trebuințelor justiției.

Chiar și mai târziu, sub imperiul regulamentului organic și al organizării judecătorești din 1864, când țera intrase într-o eră nouă sub raportul așezămintelor ei judecătorești, totuși tribunalele și curțile instituite prin acele legi nu avură localuri stătornice în cari să și poată exercita atribuțiunile lor, ci se adăposiră prin case particulare, închiriate de Stat sau de județ pentru acest sfârșit.

Impregiurări și greutatea de tot felul, preocupări de ordine superioară, alte nevoi mai grabnice de îndeplinit, și cari cereau o mai repede îndestulare, toate acestea împedicară încă mult timp să se poată înzestra

1) A se vedea portretul și biografia D-sale în No. 1 «Palatul Justiției».

justiția cu localuri proprii ale ei și să se realizeze această dorință viu simțită a țerei.

Ridicarea unui templu al legilor, clădirea unui edificiu măreț și spațios, în care să se poată așeza și adăposti definitiv marile corpuri judecătorești ale Capitalei, acest vis al atâtor bărbați luminați, cari și-au consacrat întreaga lor viață acestei instituțiuni, nu s'a putut realiza de cât iară sub spornica și bine-făcătoarea Domnie a Majestății Voastre.

Această dorință unanimă a țerei este astăzi un fapt îndeplinit. Acest templu al legilor îl avem. El se ridică falnic și sever pe malurile adâncite ale Dâmboviței, în locul chiar unde se afla odinioară casa neîncăpătoare în care s'au adăpostit mult timp mai toate autoritățile judecătorești ale Capitalei.

Proiectat încă din anul 1882, definitiv hotărît ca plan în anul 1885, început ca construcțiune în anul 1890, edificiul ce Majestatea Voastră inaugurează astăzi a reclamat mai mulți ani de studiu și pregătiri, și-a trebuit cinci ani pentru a se înălța și a costat în tot șase milioane și jumătate, sumă de sigur importantă pentru nevoile țerei, dar acordată cu dărnicie de toate Corpurile legiuitoare, cărora li s'au cerut în diferite credite.

Palatul de justiție ocupă o suprafață de aproape 13.000 metri pătrați; este opera, ca plan, a unui distins arhitect francez, d-nu Ballu; iar ca execuție și direcție a lucrărilor este opera arhitecților noștri români, dintre cari arhitectul-diriginte în titlu a fost d-nu Ioan Mincu, elev al școlii de Bele-Arte din Paris.

Acest Palat reprezintă astăzi una din cele mai importante și mai frumoase clădiri din câte s'au ridicat până acum în țara noastră. El va însemna, Sire, printre numeroasele monumente cu care ați înzestrat această țară și prin consfințirea lui justiției, el va învedera și mai mult simțimentul predominant care a caracterizat acest Regn.

Darul ce Majestatea Voastră, împreună cu națiunea faceți astăzi justiției, magistraturei și baroului capitalei, este un dar Regesc. Lor le aparține de acuma ca să transforme acest Palat într'un adevărat templu al dreptății și să facă ca fie-care cetățean să vadă într'ensul un asil inviolabil al drepturilor sale și să și întoarcă pururea către dânsul, cu încredere, iubire și respect, privirile sale.

Magistratura și baroul Capitalei înțeleg, sunt sigur, Sire, însemnătatea acestei solemnități. Ele vă sunt adânc recunoscătoare, Sire, și pentru darul ce le ați făcut și pentru onoarea mare de a veni să presidați în persoană această serbare judecătorească.

Sunt, asemenea, interpretul simțimentelor tuturor, salutând cu respect pe M. S. Regina, pe Principele Moștenitor și pe Principesa Maria, și aducându-Le oma-

giul mulțumirilor noastre celor mai viui că Au binevoit a mări strălucirea acestei serbători, încălzind'o și onorându'o cu prezența Lor.

Cât pentru mine, Sire, sunt mândru și fericit că, după ce am fost chemat să colaborez la început la lucrările pregătitoare ale acestei construcțiuni, și mi a fost tot mie dat astăzi să salut cel d'ântâiu pe Majestatea Voastră de pe pragul acestui Palat!

Să mi fie permis, Sire, a mulțumi, terminând, tuturor acelor bărbați instruiți, cari, ca oameni de artă, arhitecți sau constructori, au contribuit, prin munca, știința și stăruințele lor, la deservirea acestei opere; și vă rog, Sire, să bine-voiți a declara Palatul de justiție inaugurat, și a permite ca de acum justiția capitalei să și țină într'ensul ședințele ei.

Discursul D-lui C. E. SCHINA¹⁾

Primul președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție

Sire,

Chemat, azi când se închină «Dreptății» acest locaș vrednic de dânsa, la înalta onoare de a fi organul tuturor acelor cari au sânta datorie de a și distribui verdictele, adânc mișcat și prin amintirea că pe acest mal al rîului cu proverbiala apă dulce, stă, în apropiere, locul nașterii mele, și că tot aci, unde se înalță acum acest măreț Palat, am început, împreună cu câți-va din actualii mei colegi, cariera de magistrat în vechia casă în care se afla atunci *Curtea judecătorească* a Principatului Țerei Românești, mă însuflețesc, Sire, cu credința că neîndestulătoarele mele puteri vor fi mult suplinite prin expunerea faptelor ce mă cred dator să rememorez, și cari vorbesc prin ele însele, prin însăși elocuența datelor cari au însemnat, treptat și pe rând, mersul ascendent al justiției în România de 34 ani încoace.

Datele, având în deosebi acest caracter, sunt: 24 Ianuarie 1861, 1 Iulie 1866, 1 Septembrie 1890, 10 Mai 1891, în fine ziua de azi, 15 Octombrie 1895.

Ziua de 24 Ianuarie 1861 e aceea a promulgării legii care a înființat Curtea de casație și de justiție; ea era și a doua aniversare a zilei în care, prin alegerea Domnului Moldovei ca Domn al Țerei Românești, se făptuise unirea țărilor surori.

Alegând, pentru promulgarea legii care înființa prima Curte, supremă, comună ambelor principate, ziua de 24 Ianuarie, oamenii de Stat din acea epocă au voit să arate însemnătatea ce ei dau Curții de casație, ca lanț de unire a Statelor chemate, în cartea Providenței, să devină în cărând regatul României.

1) A se vedea portretul și biografia D-sale în No. 1 «Palatul Justiției».

Ziua de 24 Ianuarie 1861 are cu deosebire însemnătatea ei ca sfârșit al unei perioade istorice în care, în teorie ca și în practică, judecătorul atârna, fără nici o margine, de puterea executivă, iar funcțiunea lui subordonată, supusă la control, forma partea integrantă a serviciului unui departament ministerial. Legea promulgată în ziua de 24 Ianuarie 1861 a făcut să înceteze în mare parte această stare de lucruri.

Prin această lege, Domnul a renunțat la puterea d'a mai fi, direct sau prin departamentul dreptății, judecător în țară, strămutând, fără nici o rezervă, dreptul d'a pronunța ultimul cuvânt în interpretarea legilor, unui corp judecătoresc inamovibil, a cărui lege organică, în articolul 80, ultimul aliniat, coprinde aceste cuvinte clare și categorice: *Ministerul justiției nu va mai da deslegări în pricină judecătorească.*

A doua dată în istoria justiției în România e aceea de 1 Iulie 1866, când s'a promulgat Constituțiunea azi în vigoare, și care a înălțat la rangul uncea din marele puteri ale Statului pe autoritatea investită cu misiunea de a împărți justiția.

Acest singur fapt de a proclama în Constituțiune că magistratura e o putere, iar nu o funcțiune, un organ fundamental al Statului, autonom și nedepinzând de cele-ale de cât prin necesitatea ce se impune tuturilor de a și coordona acțiunea, probează sentimentul de care erau pătunși constituanții noștri din 1866, că esențial e pentru un Stat de a avea o justiție puternică.

E știut că dacă ei s'au mărginit a consacra numai principiul, cauza e că, nefind uniți asupra cestiunei numirei magistraților, au lăsat viitorului sarcina de a se pronunța asupra ei, cu condițiunea, însă, bine înțeleasă și formulată chiar într'un articol special (art. 131, ultimul aliniat), că tot ce se va face să fie în armonie cu principiile consacrate de Constituțiune, ceea ce înseamnă, cât privește justiția, că ea trebuie să devină din ce în ce mai complet și în toate treptele ei o adevărată putere în Stat.

A treia dată în mersul înainte al magistraturei române e legea organizațiunei judecătorești din 1 Septembrie 1890, în partea ei care proclamă și organizează inamovibilitatea membrilor Curților de apel și a președinților tribunalelor de prima instanță.

Convinsi, Sire, ca și Majestatea Voastră, că, precum în toate sferile activității Statului, tot asemenea și în justiție, *avântul României în dramul mării și al propășirii nimeni nu 'l mai poate opri*; suntem siguri că pasul făcut în 1890 va fi urmat și întărit în curând de mulți alți, că nu vom întârzia să vedem în deosebi declarată și bine întocmită inamovibilitatea magistratului, a cărui independență reală e atât de necesară ca garanție a libertății individuale, și tot d'o-dată prescrise unei dispozițiuni care să întocmească cât mai nemerit modul de recrutare și înaintare al magistraților.

Regalitatea și justiția, Sire, după cum foarte bine a spus acum câțiva ani, cu ocaziunea unei solemnități ca aceea ce ne întrunește azi aci, primul președinte al Curței de casație din Belgia, *Regalitatea și justiția sunt așezate în aceeași regiune senină, în afară de agitațiunile cari divid societatea, ele au datorii comune cari le leagă intim una de alta.* O întocmire exclusiv insuflată de purul interes al justiției, poate, în mare parte, Sire, să realizeze în practică, să facă să treacă în viața organică a Statului această asemănare, a cărei exactitate, în teorie, cu greu se poate tăgădui.

Ziua de 10 Maiu 1891, Sire, și în care țera întregă a sărbătorit cu o unanimă fericire a 25-a aniversară a Domniei primului său Rege, e și dânsa o și de mare însemnătate pentru magistratură, de și nici o lege relativă la justiție n'a apărut la acea memorabilă dată. Ca răspuns la felicitările ce Vă aducea, Sire, în acea și, magistratura țerei, Majestatea Voastră ați și :

Ținta Mea va fi pururea de a-i înălța prestigiul, înlesnindu-i ast-fel marea și bine-făcătoarea ei misiune în Statul Român. Aceste auguste cuvinte sunt mai mult de cât o promisiune, ele sunt un omagiu ce Majestatea Voastră ați bine-voit să aduceți aceluși mare adevăr că: *pentru a menține într'un Stat respectul legii, trebuie să fie menținut cu severitate respectul acelor cari o interpretează.* Acest adevăr, formulat în acești termeni de un mare patriot, care însușea multe din calitățile constituitoare a omului de Stat, în realitate vrednic de acest nume ¹⁾, acest adevăr e bine să fie amintit din când în când, căci de numărul mai mare sau mai mic al persoanelor pătunse de acest adevăr de primire lui *constanter et perpetim*, ca înalt și esențial princip de guvernământ, atârna calitatea numirilor în magistratură, faptul ca o țără să aibă un număr mai mult sau mai puțin considerabil de judecători respectabili și respectați, ea, prin urmare, legea, legalitatea, dreptul, justiția, să fie pururea și neîntrerupt realități viui, sau numai cuvinte fără mare însemnătate. Bine, deci și înțelept, ca în toate împregiurările, ați bine-voit să faceți, Sire, când, în ziua de 10 Maiu 1891, Majestatea Voastră ați proclamat, sus și tare, că una din marele Voastre ținte e și prestigiul magistraturei. Ea Vă e recunoscătoare Sire, pentru acesta, precum e și nestrămutat devotată cu mintea și cu inima.

Sire,

Ziua de azi, 15 Octombrie 1895, în care se instalează magistratura în primul edificiu înălțat în Capitala țerei, în onoarea și pentru serviciul justiției, în executarea legii din 5 Iunie 1882, care a deschis primul credit necesar pentru aceasta, e o mare și, a cărei solemnitate

1) Leon Gambetta. Discours du 12 Août 1881.

te e înălțată prin faptul că Majes-Voastră ați binevoit să inaugurați în persoană acest Palat, ale cărui proporțiuni mărețe afirmă însemnătatea ce țera, în unire cu Regele sǎu, acordă legalității, misiunii puterii judecătorești în Stat.

Adânc recunoscătorii tuturilor, noi, Sire, cari suntem investiți cu onoarea de a exercita această putere, ne vom urma silințele spre a fi pururea vrednici de încredere obștească și de Inalta bună-voință a Regelui.

Aducând, cu cea mai mare fericire, omagiul adâncelor și respectuoaselor noastre mulțumiri, pentru marea onoare ce ne-ați făcut cu prezența Lor la această serbare judecătorească, M. S. Reginei, A. A. L. L. R. R. Principelui și Principesei României, sfârșese prin a ruga Cerul să dea Regelui mulți ani încă, și de acum înainte, mai mult chiar de cât până acum, ceea ce pilotul cere pe fie-care și lui Dumnezeu, prin vocea poetului: *o mare lină, un vânt în pânză, pururea de asupra capului sǎu o stea, o speranță înaintea lui.*

DISCURSUL D-LUI D. GIANNI ²⁾

decanul baroului avocaților Județului Ilfov.

Sire,

Precum prin luptă, vitejie și înțelepciune am știut să obținem pozițiunea noastră politică ca Stat independent și transformarea micilor principate dunărene într'un regat puternic și întărit printr'o dinastie hereditară, iubită și intrată de veci în simțul, inima și cugetarea tuturilor românilor, tot ast-fel, în timp de pace, am căutat să ne dezvoltăm pe tărâmul social și economic, spre a ne întări mai mult și a ne arăta demni de pozițiunea ce am căpătat în Europa civilizată.

Mici, însă, și neînsemnate sunt, Sire, toate aceste acte ale poporului român, față cu puterea conducătoare și patriotismul Alesului sǎu.

Noi, cei de astăzi, și cari Te am văzut lucrând, Te aprețuim. Generațiunile viitoare Te vor bine-cuvența; iar istoria Te va ilustra ca modelul Suveranilor moderni.

Pentru orî ce națiune, cea mai de căpelenie instituțiune, ȳncipala temelie a Statului organizat, este, dupe cum a ȳis marele Bluntschli, *justiția!*

Printr'ȳnsa se ȳnfring pasiunile oamenilor. Printr'ȳnsa se întemeiază ca dogmă respectarea drepturilor și chȳmarea la îndeplinirea datorilor.

Intr'ȳnsa residă întreaga siguranță a Statului.

Cu pȳtrunderea ȳi obișnuită și sollicitudinea pentru binele public ai știut, Sire, să faci ca, cu pași

uriași, să ajungem acolo, ca judecătoriale trecutului să facă loc magistraturii actuale, în care găsim atâtea ilustrațiuni ale științei dreptului; iar bara, numită odinioară a șicanei și a sdruncinării drepturilor omului, să se transforme într'o adevărată *tribună judiciară*, unde procesele sunt reduse aproape și în mare parte la simpla controversă juridică, grație însemnatei pleiade de juriști distinși cari alcătuiesc corpul avocaților.

În decursul acestei activități continue, firesc era ca lucrurile să nu stea pe loc, și precum preotului ȳi a trebuit sântul locaș al bisericeii, din care lumea ese cu credința în Dumnezeu, tot ast-fel magistratul ȳi trebuie templul, pe frontispiciul căruia să fie scris „*Dreptate*“, și dintr'ȳnsul să iasă orî cine cu credința în cele trei precepte nestrămutate, în cari jurisconsultii Romani au concentrat întreaga știință a dreptului, adică de a trăi cu demnitate, de a nu vătămă pe nimeni și de a atribui fie-cărui ceea ce este al lui.

Mare este, dar, Sire, solemnitatea de astăzi, și fără de margine fericirea noastră de a putea saluta pe Suveranul nostru și a ȳi arăta și cu această ocaziune dragostea, recunoștința și devotamentul corpului de avocați, ce am onoare de a reprezenta, și care este gata de a face orî ce sacrificii pentru ca justiția să devină și să fie o adevărată a treia putere în Stat, prevădută de Constituțiune.

Să trăiesci Sire!

Să trăiască Majestatea Sa Regina!

Să trăiască Altețele Lor Principile și Principesa Moștenitori!

JURISPRUDENȚA ROMANA

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA I

Audiența de la 26 Septembrie 1895

Președenția d-lui CH. PHEREKYDE, Consilier

Dr. Petre C. Petrovič ou Safta C. Popovici

Autoritatea lucrurului judecat. — Dacă există lucru judecat când în a doua cerere în judecată se pun puncte noi ce nu au format obiectul nici al cererei părților nici al judecății, în prima acțiune.

Nu există lucru judecat când prin a doua cerere în judecată, de și făcută între aceleași părți, și având aproape același subiect se deduce în judecată capete de cerere ce nu au format obiectul în prima acțiune, nici al cererii părților nici al judecății.

Decisiunea No. 388/95. Casată decisiunea Curții de Apel, din Galați, secția I No. 25/95, dată în procesul dintre Dr. Petre C. Petrovič și Safta C. Popovici.

S'a citit raportul dresat în cauză de dl. consilier G. Liciu.

S'ascultat: d-l M. Schina, avocatul recurentului, dr. Petrovič în dezvoltarea motivelor de casare și d-l Misir avocatul intimatului Safta C. Popovici în combateri.

²⁾ A se vedea portretul și biografia D-sale în No. 1 „Palatul Justiției“.

Curtea deliberând,

Asupra primului motiv de casare :

„Curtea de Galați a violat art. 1201 cod. civil, admițând autoritatea lucrului judecat contra noastră, trasă din decisiunea Curții de apel din Focșani secția I No. 59/76 ;

„In adevăr, ca să existe autoritatea lucrului judecat este neapărat nevoie ca cestiunea în litigiu să fi făcut obiectul conclusiunilor luate de părți și ca dispozitivul hotărârii să fi pronunțat repingerea sau admiterea lor (Laurent XX No. 37);

„*Tantum judicatum quantum litigatum.* Apoi în procesul intentat de Safta Popovici contra Irinei Chiriacescu de care tratează decisiunea No. 59/76, recurentul dr. Petrache Petrovici n'a fost chemat ca să fie depărtat din proprietatea hotelului Petersburg, în acea judecată nu s'a cerut nimic de la de la dr. Petrache și nici dispozitivul decisei No. 59/76 nu obligă la nimic pe dr. Petrache C. Petrovici față cu Safta C. Popovici.

„Așa dar zisa decisiune necoprinzând nici o condamnățiune a lui Petrache Petrovici în favoarea Safta Popovici autoritate de lucru judecat nu poate să existe, ce este și mai grav, Safta C. Popovici n'a reclamat la acea epocă proprietatea exclusivă ci partea legitimă a hotelului Petersburg, iar decisia No. 59/76, asemenea nu 'i adjudeca dreptul exclusiv de proprietate asupra zisului hotel ;

„Așa dar zisa decizie nu este favorabilă părței adverse, dar din contră consfințește dreptul nostru ;

»Dar nici identitate de cauză nu există ;

»In judecata de la 1876, D-na Safta C. Popovici, cerând să 'i se recunoască dreptul de proprietate asupra hotelului Petersburg, ca avere lăsată netestată de frațele ei, cauza reclamațiunei, era dreptul de moștenire în averea fratelui său, iar cauza acțiunei de azi a lui Petre Petrovici, este dreptul său de moștenire în averea tatălui său C. Petrovici în succesiunea căruia se găsesse și partea cuvenită lui din hotelul Petersburg ;

»Așa dar din toate aceste puncte de vedere a violat Curtea din Galați autoritatea lucrului judecat

Având în vedere că Curtea de Apel, pentru a nu recunoaște recurentului dreptul d'a veni la împărțirea imobilului din Brăila numit hotelul Petresburg, care făcea parte din succesiunea ab intestat a defunctului său unchiu Gheorghe Petrovici ; se întemeiază pe autoritatea lucrului judecat ce ar rezulta din decisiunea Curții de apel din Focșani secția I cu No. 59 din 19 Aprilie 1876 ;

Considerând că, cestiunea dedusă în judecată și rezolvată prin această decisiune cu No. 59 din 1876, era acțiunea intentată de intimata de azi, în calitate de moștenitoare ab intestat a defunctului G. Petrovici, contra soției acestuia Irina G. Petrovici și în care pretindea că în virtutea testamentului lui G. Petrovici, soția sa nu avea dreptul de cât la usufructul acestui hotel și că nuda proprietate, nefiind testată, se cuvine dânzei ca moștenitoare ab intestat ; Că Curtea de apel din Focșani, stabilind prin considerentele acelei decisiuni, calitatea

intimatei de azi de moștenitoare ab intestat în grad succesibil și că în virtutea testamentului, soția defunctului n'avea dreptul de cât la usufructul hotelului Petersburg, 'i adjudeca ca consecință a acestor puncte stabilite prin considerentele acelei decisiuni, nuda proprietate a acestui imobil ;

Considerând că înaintea instanțelor de fond cu ocasiunea acelei acțiunii intimata în recurs, n'a pretins a fi singură moștenitoare și n'a conchis la escluderea recurentului de la dreptul de a participa la nuda proprietate al aceluși mobil, că dar această cestiune n'a fost nici dedusă în instanță nici judecată prin decisiunea ce se admite ca, având autoritatea lucrului judecat ;

Considerând că de și este adevărat că cu ocasiunea acelei acțiunii recurentul fusese citat și dânsul în judecată și că lipsa sa trebuia a fi privită ca o încuviințare din parte'i a acțiunei ce era intentată, că de și asemenea este esact în fapt că prin acea decisiune se recunoaște intimata, dreptul de nuda proprietate asupra hotelului Petersburg ;

— Considerând încă că și această încuviințare și acest dispozitiv nu poate avea o altă întindere de cât aceea, ce ar rezulta din punctele ce au format obiectul conclusiunilor părților și al judecăței instanței judecătorești, că punctele deduse în judecată și rezolvate de Curtea de apel erau : 1) calitatea intimatei de moștenitoare ab intestat și 2) că soția defunctului, n'avea ca legatară, de cât dreptul de usufruct asupra hotelului Petersburg, că dar singurele puncte ce trebuiesc să fie privite ca judecate prin decisiunea cu No. 59 din 1876, față chiar cu recurentele, nu sunt de cât că intimata este și dânsa moștenitoare ab intestat a defunctului G. Petrovici și că în această calitate are un drept la nuda proprietate a hotelului din Brăila ;

Considerând că ast-fel fiind, a se pretinde că prin acea decisiune, Curtea a înțeles a esclude pe recurentul de la moștenirea nudei proprietăți a aceluși hotel și a adjudeca această nuda proprietate în întregul ei intimata ar fi a da dispozitivului unei decisiuni autoritatea lucrului judecat, chiar în privința unor puncte ce nu formase obiectul nici a cererei părților nici a judecăței dintre ele și deci a violat art. 1201 din c. c.

Pentru aceste motive, și fără a mai discuta pe celelalte, Curtea, admite motivul I și casează.

INFORMATIUNI

Diarele parisiane ne aduc știrea că un cămălar a fost osândit, pentru camătă, la trei luni închisoare corecțională și la 5000 lei daune către victimele cametei.

Iată faptele : Unul din cei mai spirituali printre diariști și autori dramatici, Raoul Toché, care s'a sinucis în luna Februarie trecut, căzuze pe mâna unui cămătar, de la care primise suma de 8000 lei, și în schimb iscălise o poliță de 10000 lei ; la fie care scadență Raoul Toché număra cămă-

tarului câte 2000 lei pentru prelungirea termenului și preschimbarea poliței, ast-fel că într'o bună zi, Toché plătise cămătarului 10000 lei pentru 8000 lei primiți de la el, și polița tot poliță, cu alte cuvinte cămătarul încasa pentru 8000 lei ce dase cu împrumut, suma de 18000 lei.

Bună meseriă! Sistem *alexian*, s'ar putea dice.

Intrat pe mâna unor asemenea Vampiri, nenorocitul Toché s'a sinucis.

Familia și amicii alarmați au reclamat; diarele au început să ceară urmărirea cămătarilor, ast-fel că justiția s'a seziat de cestiune.

Resultatul final a fost condamnarea cămătarului la închisoare și la daune către familia regretatului Toché.

Ce bună lecțiune pentru cămătari. Oare în codal penal al nostru nu se poate găsi un articol care să trimită la aer curat, pe Dealul Văcăreștilor pe atâți cămătari ce au ajuns spaima și ruina nenorociților ce cad în mâinele lor?

Ar fi de dorit, și ce-am mai ride!

Dilele trecute, secțiunea a III a curții de apel din București, judecând apelul făcut de Kirschen, i-a redus pedeapsa de la 5 ani, pentru delictul de escrocheriă, la 10 luni închisoare corecțio-

nale și 200 lei amendă, condamnându-l în același timp la suma de 47,000 lei despăgubiri civile către casa Marmorosch-Blanc și la cheltuelile ocazionate cu prinderea sa în Anglia și estrădarea sa autorităților române.

Kirschen ar fi declarat că nu face recurs, mulțumindu-se pe această pedeapsă. — Babine că nu!

La Inalta Curte de Casație, de la mutarea sa în noul local, formula prin care se arată că hotărîrea a fost dată și pronunțată în audiență publică, se face ast-tel: Dată și pronunțat în audiență publică, în palatul justiției, azi la, etc.

D-nii avocați I. A. Filitis, Spiru Stătescu și C. Popovici-Costi, au fost numiți avocați ai Statului în capitală, în locul d-lor avocați M. E. Schina, V. Vineș și Em. Pantazi, demisionați.

CATRE ABONAȚI

D-nii abonați ai zărilor noastre atât din provincie cât și din capitală, rămași în restanță cu plata pe câte 1, 2 și trei ani, sunt cu insistență rugați să bine voiască a nu ne mai amâna plățile, și a ne achita sumele datorite către administrație calea Rahovei No. 5, sau în mâinile încasatorilor noștri, Manole Herișescu pentru București și I. Riveanu pentru provincie.

Administrația.

ALBUMUL JUSTITIEI

D-l Codreanu, redactor și proprietar al zărilor *Curierul Judiciar*, fost portărel pe lângă Inalta Curte de Casație, adună materialul trebuincios și în curând complectându-l, va da la lumină un important și frumos album intitulat „*Albumul Justiției*“.

Acest album va conține pe lângă câte-va articole istorico-juridice, — ce vor fi scrise de cei mai reputați scriitori și eminenti juriscenșulți — și portretele cu biografiile domnilor Miniștrii de Justiție cari s'au remarcă prin reformele folositoare aduse justiției; a magistraților Inaltei Curți de Casație și justiție, a Primilor Președinți, Președinți și Procurori Generali de pe lângă toate Curțile de Apel din țară, a Primilor Președinți, Preșe-

dinți și Prim-Procurori ai tribunalelor de județe; a Decanilor barourilor din țară precum și a celor mai distinși avocați și magistrați cari prin scrieri juridice s'au pus în evidență. Acest album va fi în același timp o enciclopedie în care se va vedea tot cea ce s'a produs de juriscenșulți noștrii, pe tărâmul literaturii juridice. Lucrarea din punct de vedere grafic se va prezenta în condițiunile cele mai frumoase, pentru esecutarea clișeurilor de fotografie, fiind angajată una din casele cele mai renumite din străinătate; hârtia pe care se va imprima va fi velină. *Inscrierile pentru abonamente se fac la Redacția Zărilor „Curierul judiciar”, București, calea Rahovei 5.*